Söyleyin Leyla'ya Beni Unutsun

İbrahim Berber

ÖTÜKEN

İbrahim Berber; 1950 yılında Bulgaristan'ın Şumnu şehrinde dünyaya geldi. Henüz üç aylıkken ailesiyle birlikte Türkiye'ye göç ettiler. Uzun yıllar Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde polis memuru olarak çalıştı ve 1998 yılında emekli oldu. Evli ve üç çocuk sahibi olan şair, Ankara'da ikamet etmektedir. Şiirleri başta *Töre, Türk Edebiyatı, Bozkurt, Berceste, Erciyes, Hatay*'da *Esinti, Kardelen, İnsanca* gibi dergilerde yayınlandı.

İçindekiler

Kırık Hava/ 11
•
Ağır Koşma -I-/ 12
•
Ağır Koşma -II-/ 14
•
Ağır Koşma -III-/ 16
•
Güvercin Ağıdı/ 18
•
Geceler/ 19
•
Keder ve Avuntu/ 20
•
Gittin/ 21
•
Aldanış/ 22
•
Sevda/ 23
•
O Gün/ 24
•
Kurban/ 25
•
Bu Şehirde/ 26
•
Melâl/ 27
•
Hep Güz Müdür Mevsimler/ 28
•
Bu Şiir Bu Gece Beni Uyutmaz/ 29
•
Mutluluk/ 31
•
Sular Çekilince Mecralarına/ 32
•
Müjde/ 33
•
Bozgun/ 34
•
“Başımda Bir Efkâr Dolanıp Durur”/ 35
•
Dörtlük/ 36
•
Yaralı Şiir/ 37

•
Bir Acı Sayfa Daha/ 38
•
Hüsran/ 40
•
Melankoli/ 41
•
Arzu/ 42
•
Melal Uçurumları/ 44
•
Sızı/ 45
•
Gittin Dönmedin/ 46
•
Bir Hüzün Anı/ 47
•
Hak Yolun Yolcusuna/ 49
•
Bu Seni Özleyişim/ 50
•
Kahır/ 51
•
Kuyu/ 53
•
Turan/ 55
•
Vasiyet/ 56
•
Çağrı/ 57
•
İlân-ı Aşk/ 58
•
Methiye/ 59
•
Senden Ayrı/ 60
•
Ceylân'ın Ölümü/ 61
•
Bu Gece/ 62
•
Nerde/ 63
•
Naat/ 64
•
Uzayıp Giden/ 65
•
Hep Hüzün/ 67

Söyleyin Leyla'ya Beni Unutsun/ 68
•
Yılan Islığı/ 71
•
Afgan Çocuk/ 72
•
Kader/ 74
•
Yalnızlık/ 75
•
Sesleniş/ 76
•
Hüsran/ 77
•
Yakınma/ 78
•
Tesellisiz/ 79
•
Merhaba/ 80
•
Saçların/ 82
•
Sitem/ 84
•
Sana Gelirim/ 85
•
İnkisar/ 86
•
Gel/ 87
•
Acılar İçinde/ 88
•
Serzeniş/ 89
•
Alın Yazımız/ 90
•
Sayıklama/ 92
•
Uzak Sevda/ 93
•
Derin Yara/ 94
•
Gel Bana Şiir Oku/ 95
•
Sesleniş/ 96
•
Akşam ve Melâl/ 97
•
Yiğitleme/ 98

Alperenler/ 100
•
Tuna - Tuna/ 102
•
Sevgiliye/ 103
•
Bilmece/ 104
•
Turan Güzeli/ 105
•
Hüzün Kuşatmaları/ 106
•
Gün Gelir/ 108
•
Bir Sabah/ 109
•
Eylül/ 110
•
Acı/ 111
•
Ne Zaman/ 112
•
Acılar Emzirdi
Herhalde Beni…/ 113
•
Üstüne/ 115
•
Adı Sevda/ 117
•
Şikâyet/ 118
•
Bir Ûdi'nin Ölümü/ 119
•
Ne Desem/ 120
•
Geç Olmadan/ 121
•
Bekletme Yalnızlığı/ 123
•
Ardından/ 124
•
Yakarış/ 125

KIRIK HAVA

Kırık penceremde, kanat sesi yok,
Kuşlardan bugün de, haber gelmedi,
Neden gecikiyor, postacı bilmem,
Şarkılar, türküler, söyleyemedim,
Yetişmedi elim, gayret etsem de,
Müjdenin dalına, çok uzak kaldım,
Her yanı dökülen, bir "han'a" düştüm,
İflâh olmam artık, ben bundan böyle
Bülbülsüz "bağların" yalnızlığıyım…

Herkese gösterdi, meltem yüzünü,
Bir bana gelince, neden bu hayat,
Birdenbire böyle, poyraza kesti?
Korkuttu çatımda kopan fırtına,
Birdenbire indi, gökten karanlık
Tek yıldız kalmadı, söndü ışıklar,
Sardı ocağımı, kara bir duman,
Talana uğradım, "Figan'a" düştüm…
İflâh olmam artık ben bundan böyle,
Eflâtun "Dağların" yalnızlığıyım…

Yılların dostları neredesiniz?
Hangi kıştan kalma, başımdaki kar?
Yüzümde çizgiler, sonra, bu efkâr,
Hani kalpte sevgim, nerde kıymetim?
Başıma geleni, görmediniz mi?
Nasıl kıymık kıymık, doğrandı etim,
Ne acılar çektim, nasıl yaşadım,
Birden bilemedim, ne "yana" düştüm
İflâh olmam artık, ben bundan böyle,
Kederli "çağların" yalnızlığıyım…

AĞIR KOŞMA -I-

İyi dinle, işte verdim sözümü,
Yüreğine çivi gibi "çak" beni,
Yanılıp da, kaybedersem özümü,
Nemrut gibi ateşlerde "yak" beni…

Gönenirim, bana kıymet verirsen,
Sevdamızı, aşkımı korursan,
Töreliyim, bir hatamı görürsen,
Toprağından ayrık gibi "sök" beni…

Dallarında yıldızların uyusun,
Gölgesinde çocuklarım büyüsün,
Hiç kimseler, bilemesin sayısın
Ediver de, ağacına "kök" beni…

Hasret acı, ömür kısa, yol ırak,
Bir cevap ver, ne gün biter bu firak?
Kölen isem, işte meydan ya bırak,
Ya peşine, kurban diye "tak" beni…

Küskün bakma, ben barıştan yanayım,
Bir ümit ver, hep minnetle anayım,
Pınarından, içe içe kanayım,
Zülfün ile, bir kuytuya "çek" beni…

İzlerini, bensiz yola bırakma,
Hatıramı, hiçbir kula bırakma,
Ellerimi, sakın ola bırakma,
Bir avucundan, öbürüne "dök" beni…

Göktürkler'den, Oğuzlar'dan boy olsun,
Korkut atam gibi yüce soy olsun,
Kırk bir gece düğün olsun toy olsun,
Toprağına fidan gibi dik beni…

Söyleyenler bin bir hazla söylemiş,
Ne bir eksik ne bir fazla söylemiş,
Eylemiş de, ne de güzel eylemiş,
Ta ezelden, sana yazmış "hak" beni…

Hayat boyu gel beraber olalım,
Sevinçleri paylaşalım bölelim,
Ölürsek de sarılarak ölelim,
Ahirete uğurlama "tek" beni…

Kardelen, Sayı: 69, Temmuz / Eylül 2011.

AĞIR KOŞMA -II-

Aşk denilen, bir kemende bağlıyım,
Ruhum içre, tutukluyum çöz beni,
Çok eskiden, sol yanımdan dağlıyım,
Çaresizim, kötü yaktı köz beni…

Güz dalında, yaprak gibi solayım,
Saçlarına meltem gibi dolayım,
Yaralıysan ince merhem olayım,
Havanlarda dibeklerde ez beni…

Adı yasak, unvanımın, sanımın,
Aşk uğruna, pahası ne kanımın?
Bir kuş kadar kıymeti yok canımın,
Ömrün varsa, daha kırk yıl üz beni…

Bir iş yapma, sakın bana sormadan,
Ah, ne güzel seni anmak durmadan,
Gecikme gel, kırağılar vurmadan,
Acılardan, alıp götür tez beni…

Benim davam, Karacaoğlan davası,
Bütün rengim bir köy evi sıvası,
İçim dışım, bir memleket havası,
Yayla yayla, ova ova gez beni…

Sana mühlet, düşünmeden he deme,
Çalışırım, zayıf düşmez karneme,
Kötülükler uğrayamaz haneme,
Doğruların defterine yaz beni…

Günlerimiz, bir süt gibi sağılsın,
Kem sözlüler önümüzde eğilsin,
İnancımla, sisim, pusum dağılsın,
Seccadene dua edip diz beni…

Hiç olmadı kimselere bir kinim,
Endişem yok ben kendimden eminim,
Herkes bilir, çok sağlamdır yeminim,
İnan bağlar, verdiğim her söz beni…

Yaralı kurt acı acı ulur ya,
Eşkin atlar, yorulunca solur ya,
Sen belki de inanmazsın olur ya,
Öyle ise imbiklerden süz beni…

Kardelen, Sayı: 61 – Temmuz / Eylül 2009.

AĞIR KOŞMA -III-

Sensizliğin azabından bunaldım,
Basmadan gel bir ölümcül "ter" beni,
Bir şekilde, duyur bana sesini,
Yoksa bu dert, gece gündüz "yer" beni…

Varlığın var mı, üzen bir yanı?
Şüpheliysen, sor soruştur, bir tanı,
Nasıl sarar, bir sarmaşık, fidanı,
Sen de işte, öylesine, "sar" beni…

Bahar gelir, meltem olur, yel coşar,
Hep böyledir, yağmur yağar, sel taşar,
Yüceyse de, üzerinden, yol aşar,
Yıldıramaz, dağındaki "kar" beni…

Saçı sırma, yanakları, gül benli,
Kirmen'im ol, eğir beni, o denli,
Çiçek çiçek, Anadolu desenli,
Ayağına, kilim yapıp, "ser" beni…

Nice koştum, hayâlinin peşine,
Bir gecede, giriversem düşüne,
Kızar isen, hilâl gibi, kaşına,
Kirpiğini, ok eyleyip, "vur" beni…

Bir canım var, onu sana adadım,
Yalvarırım, yaklaş bana, bir adım,
Vuslatına öylesine sus adım,
Kandıramaz, "Firdevs"teki "nar" beni…

Zaman geçti, unuttuysan, ilimi,
Onlar tanır, onlar bilir yolumu,
Sana derler, şu sevdalı, deli mi?
Rüzgârlardan, tipilerden "sor" beni…

Gelemezsen, de ki; zaten eziktir,
Hatırıma, üç beş satış çiziktir,
İki gözüm, görüyorken, yazıktır,
Şu âleme, sakın etme, "kör" beni…

Yüreğini, yakan ateş olmazsam,
Üzerine, doğan güneş olmazsam,
Eğer sana, lâyık bir eş olmazsam,
Kurda, kuşa, yem olarak "ver" beni…

09.02.2005 / Ankara

GÜVERCİN AĞIDI

Onları bir yağmurlu, akşamüstü vurdular,
Görebildiğim kadar, penceremin pusundan,
Bırakarak geride, engin mavilikleri,
Kopup gidiverdiler, hayatın coşkusundan…

Bahçemde yuvaları, ah nasıl da boş kaldı,
Başımın dumanında, düğünü var cinlerin,
Narin kanatlarında, kanlı kurşun izleri,
Yasını tutuyor gök, ölmüş güvercinlerin…

Türk Edebiyatı, *Yitik Düşler*,
Çağrı ve *Mavi/Yeşil* dergisinde yayınlandı.

GECELER

Sizin yüzünüzden çoğalır sızım,
Ruhuma zulmeti basan geceler,
Hissiz koynunuzda, yapayalnızım,
Sükûtun zehrini kusan geceler…

Sanki varlığınız şekilsiz gibi,
Eminim, olamaz kimse siz gibi,
Ezel'den ebede, bir dilsiz gibi,
Çözülmez sırrıyla, susan geceler…

Kültür Turizm Bakanlığı'nın çıkardığı *Milli Kültür* dergisinin 43. sayısında ve Yeni Düşünce dergisi 2000 / 17. sayısında yayınlandı

KEDER VE AVUNTU

Günün rengi döner ve akşam olur,
İnceden bir yağmur, başlar yağmaya,
Sıcak kuytulara çekilir kuşlar,
Sonsuz bir sevinçle, hep bir ağızdan,
Küçük yüreklerin, ezgisi başlar…

O hiç yabancısı olmadığımız,
Taştan daha katı, kordan yakıcı,
Gelip içimize, yerleşir hüzün,
Acıyla canlanır, gözlerimizde,
Sapsarı, melâli, geçmiş bir güzün…

An gelir, titrer gözyaşlarımız,
Kavuşmak ne kadar, uzak olsa da,
Gönlümüz beslenir hatıralardan,
Puslu bir geçmişten, kuş sesleriyle,
Sevgili seslenir hatıralardan…

Hatay'da Esinti dergisi, 2008, Sayı: 26.